Doğan Kardeş

SAYI 8 — 21 ŞUBAT 1972 — 100 KURUŞ

MARKO POLO 2

MARKO POLO

HAYDİ ÇAYLAKLARIM, SALDIRIN TÜCCAR GEMİSİNE!
KARA ÇAYLAKLAR... YANDIK!
HERKESE SİLÂH DAĞITIN... SONUNA KADAR DÖĞÜŞECEĞİZ...
KORSANLAR, TÜCCAR GEMİSİNE RAMPA ETMİŞLERDİ...
HAYDİ AŞLANLAR.. ŞU KORSANLARA BİR DERS VERELİM
GEL BAKALIM KARA ÇAYLAK, HANGİMİZ GÜÇLÜ, GÖRELİM
MARKO POLO, SENİNLE KAÇAK ÇOCUĞU İŞTİYORUZ. TESLİM OLURSANIZ ÖLMEZSİNİZ.
VAY SAYIN VALİ, BEN HA KENDİNİ KORU!
KAÇAK KİMSE YOK BİZİM GEMİDE... ALABİLİRSEN, GEL BENİ AL!
HEPİNİZİ YOK EDECEĞİZ, MARKO POLO!
SONUN GELDİ İNTİYAR!
ŞİMDİ ALLAHINA DUA ET DE YOLCULUĞA HAZIRLAN!
O SIRADA MARKO POLONUN BABAŞININ CEBİNDEN İNCE YAZILI BİR ALTIN LAVHA YERE DÜŞTÜ
BU NEDİR BÖYLE?
TAK!..

ÖZET: Marko Polo, amcası ve babasıyla büyük doğu seyahatine çıkmıştır. Akkâ limanında Vali'nin, kaçan bir çocuğu aramak için gemisine girmesine izin vermeyince, onun düşmanlığını çeker.

Kara hayvanlarının en kocaman ağızlısı

SUAYGIRI

Yeryüzündeki yaratıklar arasında en büyük ağızlısı hangisidir, biliyor musunuz? Balina, tabii... Peki, ya ondan sonra hangisi? Bu sualle karşılaştığınız zaman, hiç tereddüt etmeden Suaygırı diye cevap verebilirsiniz. Gerçekten suaygırının ağzı o kadar kocamandır ki, ağzını açtığı zaman orta boy bir sandal çenelerinin arasına girer!

Suaygırı, adı üstünde sulak yerlerde yaşar. 4 metre kadar uzunlukta olabilen suaygırının ağırlığı da 4 tona yaklaşır. Yalnız başının ağırlığı, 1 ton kadardır. Kısa ve kalın bacaklarının üzerinde zorlukla yürür, ama suyun içinde daha kolaylıkla hareket eder. 20-30 başlık küçük sürüler halinde yaşar, ot yiyerek beslenir, mecbur kalmazsa insanlara pek saldırmaz. Yüzlerce timsahın kaynaştığı nehirlerde bile korkusuzca dolaşır.

Suaygırı bir Afrika hayvanıdır. Zenciler, avladıkları suaygırlarının etini yer, derisini de kullanırlar. Çok avlandıkları için her geçen gün sayıları biraz daha azalmaktadır. Suaygırları en çok aslanlardan korkarlar; onun için de tehlikeyle karşılaşınca hemen suya girebilmek için su kenarlarından fazla uzaklaşmazlar. Buna rağmen üç, dört aslanın bir araya gelerek yalnız başına gezen suaygırlarına saldırdıkları görülmüştür.

● *Timsahların kaynaştığı nehirlerde bile korkusuzca dolaşan suaygırları, vahşi hayvanlar arasında en çok aslanlardan korktukları için, su kenarlarından fazla uzaklaşmazlar.*

21 ŞUBAT 27 ŞUBAT ARASI

● **21 ŞUBAT 1918**
Bayburt ve Ahlat, Rus işgalinden kurtulmuştu.

● **22 ŞUBAT 1512**
Amerika'ya adını veren seyyah Amerigo Vespucci ölmüştü.

● **23 ŞUBAT 1954**
Şair Hüseyin Rıfat ölmüştü.

● **24 ŞUBAT 1910**
Tanınmış Türk ressamı ve müzecisi Osman Hamdi Bey ölmüştü. 1842'de İstanbul'da doğan Osman Hamdi Bey, Sadrazam İbrahim Ethem Paşa'nın oğluydu. Hukuk öğrenimi için Paris'e gittiyse de, hukuktan vaz geçerek Güzel Sanatlar Okuluna girdi. Resim yapmasını çok seviyor, büyük bir ressam olmak istiyordu. Sekiz yıl sonra yurda dönünce çeşitli resmî görevlerde bulundu. Hatta bir ara da Bağdat'a gönderildi. O sıralarda Osman Hamdi Bey, arkeolojiyle de uğraşmaya başladı. Kazılar yaptırıyor, bulduğu tarihî sanat eserlerini temizleyip müze için saklıyordu. O yıllarda bugünkü anlamda bir müze yoktu. Bulunan sanat eserleri şurada burada gelişigüzel saklanırdı. İşte Osman Hamdi Bey, İstanbul'a gelince Padişah II. Abdülhamit'in emriyle bugünkü Arkeoloji Müzesini kurmaya giriştl. Bir bina yaptırıldı, bulunan eserler oraya yerleştirildi. Daha sonradan Güzel Sanat Akademisinin kuruluşuyla da uğraşan ve okulun müdürlüğünü yapan Osman Hamdi Bey, bir yandan da resime çalışıyordu. Ünü bütün Avrupa'ya yayılmıştı. Öldüğü zaman, 68 yaşındaydı. Tablolarının büyük bir çoğunluğu eski Türk yaşayışını yansıtmaktadır.

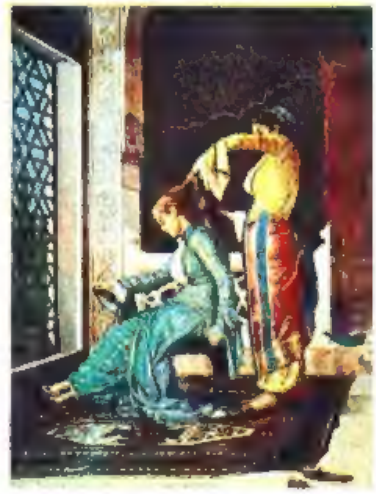

Osman Hamdi Bey'in ünlü eserlerinden «HANIMEFENDİ TARANIYOR.»

● **25 ŞUBAT 1495**
Fatih'in oğlu, II. Bayezit'in kardeşi Cem Sultan ölmüştü.

● **26 ŞUBAT 1918**
Erzincan Rus işgalinden kurtulmuştu.

● **27 ŞUBAT 1947**
Karikatürist Cemal Nadir Güler ölmüştü.

İNSANOĞLUNUN UZAY MACERASI

13

Astronot Neil Armstong, kendinden 380 bin kilometre kadar uzaktaki arkadaşlarına tarihe geçen şu mesajını gönderiyordu: «Şimdi adımımı ay aracından dışarıya çıkarttım. Ayın üzerine bastım. Bu, bir insan için küçük bir adım, ama insanlık için çok büyük bir hamle.»

Günlerden 1969 yılının 21 temmuzuydu ve bunları söyleyen 39 yaşındaki Amerikalı astronot Armstong aya ayak basan ilk dünyalı olarak tarihe geçiyordu.

İlk yapma uydunun uzaya atıldığı 1957 yılının üzerinden ancak 12 yıl geçmişti. Uzaya önce insansız yapma uydular gönderilmişti. Sonra bunların içine maymunlar, köpekler bindirilerek uzay yolculuğunun canlılar üzerindeki etkisi kontrol edilmiş, sonra da uzaya insanlar gönderilmeye başlanmıştı.

Aya ilk defa ayak basmak şerefi de bir Amerikalıya ait oluyordu.

İnsanlar çok eskiden beri aya gitmek için çeşitli planlar yapmışlar, çeşitli hazırlıklara girişmişlerdi. Böylece Armstong aya gidip, üzerinde yürüyerek, gezerek, taş toplayarak, fotoğraflar çekerek iki saatten fazla bir süre kaldı. Bu arada ayın üzerine bir Amerikan bayrağı dikti. Sonra da ay aracına binerek dünyaya geri döndü.

O günden sonra aya iki kere daha gidildi ve daha da uzun kalındı. 1972 yılı uzay çalışmaları programı da bir hayli yüklü. Apollo 15 uzay aracı yine aya gidecek, öncekilerden daha uzun kalacak. Bütün bunlar yakın bir gelecekte insanların daha kolaylıkla aya gideceklerini ortaya koyuyor.

Peki, insanlar aya gidecekler de bundan ne fayda görecekler? Bir uzay aracı içinde yapılacak ay yolculuğunun heyecanı ve zevki bir tarafa, elbette ki insanlar ay yolculuklarından bazı faydalar düşünüyorlar. Ayda bol miktarda bulunabilecek madenler yeryüzüne getirilerek endüstride kullanılabilir. Öte yanda ay, televizyon yayınları için pekâlâ bir yansıtıcı vazifesi görebilir. Hatta ilerde daha başka gezegenlere yapılacak uzay yolculuklarında ay, bir ara istasyonu olarak kullanılabilir.

Bütün bunlar, önümüzdeki yıllarda uzay çalışmalarının daha da hızlanacağını belli ediyor. İster misiniz on, on beş yıl sonra insanlar tıpkı uçağa binerek Paris'e, New York'a gider gibi Ay'a gitsinler? İster misiniz, uzay gemileri aya devamlı turistik seferler yapmaya başlasınlar?

Bir zamanlar ancak macera filmlerinde seyrettiğimiz sahneleri aya gidenler bizzat orada yaşayacaklar. Bilginlerin söylediklerine göre de bu pek gecikmeyecek.

İnsanoğlu tekniğin her alanında olduğu gibi uzay çalışmalarında da daima daha hızlıya, daha ileriye gidecek...

PEMBE MELEK

22

PEMBE MELEK SUDA BOĞULMAK ÜZERE OLAN BİR ÇOCUĞU KURTARMIŞTI. DOKTOR JAMES İSE ONA KIZIYORDU...

YORULDUN. BURADA ÇALIŞAMAZSIN ARTIK. HASTANEYE GÖNDERECEĞİM SENİ...

HAYIR EFENDİM, YORULMADIM, ÇALIŞIRIM!

GENÇ KIZ ÖNLÜĞÜNÜ GİYİP HAZIRLANDI...

...ÇADIRA GELDİ...

HEMEN İŞE KOYULDU...

ŞİMDİ GEÇER YAVRUM, KORKMA!

BOYUNA YARALI GELİYORDU...

DAHA ÇOK İŞİMİZ VAR, DOKTOR!

GEREKİRSE GECE DE ÇALIŞIRIZ!

SEN BU ARABAYLA HASTANEYE DÖN, PAT!

BURADA KALSAM DAHA İYİ DEĞİL Mİ?

HAYIR, YARALI ÇOCUKLARIN ORADA DA SANA İHTİYACI VAR!

AZ SONRA

SU BASKININDA BİR OKUL YIKILMIŞ... YARALILARIN ÇOĞU ÇOCUK!

DAHA HEPSİ DE KURTARILAMADI!

HASTANEYE GELİNCE...

BU ARABADAKİ ÇOCUKLARIN HEPSİ HAFİF YARALI!

ARABANIN KAPISI AÇILINCA...

KAAATİL!..

PEMBE MELEK HEMEN ÇOCUKLARI AYIRMAYA KOŞTU...
BIRAKIN KAMBAYI!
NE OLDU, ANLATIN BAKAYIM!
BARAJIN YIKILACAĞINI BİLİYORDU DA SÖYLEMEDİ?
ÇOCUĞUN KARDEŞİ KAYIPTI...
BARAJI YAPAN MÜHENDİSİN OĞLU BU... BUGÜN OKULDAN ERKEN ÇIKTI... DEMEK Kİ BARAJIN YIKILACAĞINI BİLİYORDU!
O DA SUDA BOĞULUYORDU, BEN KURTARDIM!
ERKEN ÇIKTIM, ÇÜNKÜ ANNEM HASTA!
ARKADAŞINI HAKSIZ YERE NİÇİN SUÇLUYORSUN?
O DEĞİLSE BİLE BABASI SUÇLU...
ARAŞTIRMA BÜTÜN GECE SÜRDÜ...
YARALILAR HASTANEYE TAŞINDI DURDU...
AMBULANS
İŞ BİTMİYORDU...
BÜTÜN GÜN ÇALIŞTIN... YORULMADIN MI?
HAYIR DOKTOR BEY!
FAKAT O KADAR BİTKİNDİ Kİ UYUYAKALDI.
BANYODAN GELEN SESLERLE UYANDI...
NE YAPIYORSUNUZ?
BOĞULMAK NASIL OLUR MUŞ, GÖSTERİ. YORUZ ONA!

DEVLER ÜLKESİ

58

Devler ülkesinden dünyaya dönmek üzereyken bir salgın hastalığa yakalanan Kaptan Steve ve arkadaşları bu ülkede kalırlar. Başlarından çeşitli maceralar geçer, ama kahramanlarımız hâlâ dünyaya dönmekten ümitlerini kesmemişlerdir.

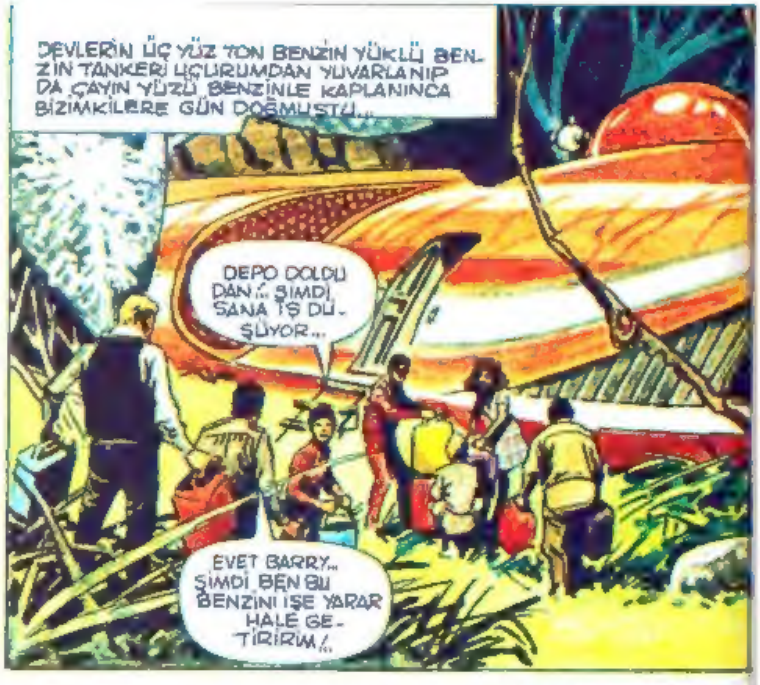

GELECEK HAFTA : KURTULABİLECEKLER Mİ?

HİKÂYE

KÜÇÜK CİNGÖZ

Anlatan
Nur İçözü

Cingöz adında küçük, afacan bir köpek, bütün gün mahallede koşturur, okul çocuklarıyla oyunlar oynardı. Ama Küçük Cingöz'ün bir üzüntüsü vardı. Bir sahibi olsun istiyordu. Küçük bir çocuk gördü mü, «İşte beni almaya geliyor,» diye düşünüyordu. Ama Zavallı Cingöz hep hayal kırıklığına uğruyordu. Yanından geçen küçük çocuklar ya onu görmüyor, ya da bir iki dakika onunla oynayıp evlerine gidiyorlardı.

Küçük Cingöz'ü en çok üzen şey de, yanından salına salına geçen ev köpekleriydi. Boyunlarında cicili bicili tasmaları, sahiplerinin tuttuğu kayışlarını çeke çeke bir yürüyüşleri vardı ki, Cingöz'ü deli ediyordu. Onun nesi eksikti? Niçin kendisini kimse beğenmiyordu?

Bir gün yanından geçen bir bisikletli çocuk çok hoşuna gitti. «Bekle beni, ben de geliyorum,» diye havlaya havlaya onun peşine takıldı. Çocuk onu duymuştu, ama havlamasından korkarak, bisikletini daha hızlı sürmeye başladı. Cingöz'cük bir an ne yapacağını şaşırdı... Sonra başka bir çocuğun peşine takıldı... Ama o da koşarak kaçtı. Bir yandan da, «Anne... Beni ısıracak!..» diye bağırıp duruyordu.

Küçük Cingöz en sonunda yorgun bir halde kaldırımın kenarına oturdu. Kendi kendine, «Anlaşıldı oğlum,» diyordu. «Sen bir sokak köpeğisin... Sokak köpeklerini de kimse almak istemiyor.»

Böyle kara kara düşünürken ilerden, elinde rengârenk balonlarla dolu bir sopa taşıyan bir baloncu göründü. Cingöz neşeyle havlayıp, ona doğru koşmaya başladı... Bütün üzüntüsünü unutmuştu...

Baloncu, «Ne şirin şeysin sen,» diyerek onun başını okşadıktan sonra, «Güzel balonlarım var... Bir liraya bir balon...» diye bağırmaya devam etti. Cingöz, «Şimdi etrafımıza bir sürü çocuk doluşur,» diye düşünüyordu. «Belki beni de beğenip evine alan biri çıkar.»

Ama ortada hiç bir çocuk görünmüyordu. Baloncu ne kadar bağırırsa bağırsın kimse evinden çıkıp da, «Bana bir balon ver,» demiyordu.

Baloncu önde, Cingöz'cük arkada mahalle mahalle dolaşmaya başladılar. Baloncu arada, «Gel bakalım küçük köpek,» diye söyleniyordu. «Herhalde sahibin yok... İnşallah şu balonları satarız da, sen

de ben de karnımızı iyice doyururuz.»

Dakikalar geçtiği halde baloncu tek bir balon satamamıştı. En sonunda, «Biraz ucuzluk yapalım, bakalım,» diyerek yeniden bağırmaya başladı. «Renk renk balonlarım var... Yetmiş beş kuruşa balonlarım var . »

Sokaktan iki çocuk koşup balon aldılar. Biraz sonra yaşlı bir nine torununa, bir baba oğluna iki balon aldı. Baloncu sevinçliydi. Ne demişti baloncu? «Balonlarımı satınca seninle karnımızı doyururuz,» dememiş miydi?.. O aç bile kalmaya razıydı. Tek baloncu onu sevip, evine götürsün yeterdi.

Sokaklara girip çıkıyorlardı Artık baloncunun elinde iki balon kalmıştı. Ama ne olmuşsa olmuş, nedense bu iki balona bir alıcı çıkmamıştı. Baloncu var gücüyle, «İki tane kaldı Gidiyor. . Elli kuruşa balon!..» diye bağırıyordu...

Tam ana caddeye çıkmışlardı ki, bakkaldan çıkan bir çocuk baloncuya yaklaştı .. Bir mavi balona, bir kırmızıya bakıyordu. İkisini de beğendiği belliydi. Baloncu, «Ver bir ellilik, ikisi de senin olsun,» dedi.

Çocuk ceplerini karıştırıp, bir elli kuruş çıkarttıktan sonra, gözü Cingöz'e takıldı. Cingöz de çocuğu sevmişti. Sevimli sevimli kuyruğunu salladı.

Çocuk, «Balon yerine bu köpeği satar mısın amca?» diye sordu.

Baloncu neşeyle, «Ha . Onu mu?..» dedi. «O zaten benim değil ki! Al senin olsun. «Sonra sopadaki iki balonu da çözüp çocuğun eline verdi.

Çocuk hemen Cingöz'ü kucakladı. Bir setin üstüne oturup patisini eline aldı. «Mavi balonu senin patine bağlayalım,» diye onun başını okşadı.

Sevinçli sevinçli, minik kuyruğunu oynatan Cingöz, «Yaşasın,» diye düşünüyordu. «Artık beni de seven biri var Benim de bir yuvam olacak.»

Küçük bir kız, hastalanan kaplumbağasını doktoruna getirmiş...

Kaplumbağa Çiftliğine Hoş Geldiniz!..

Avustralya'nın Sidney şehri yakınlarında kurulan bir çiftlik, dünyanın en sessiz hayvanlarını yetiştiriyor. Bizim, ancak kırlarda bayırlarda gördüğümüz kaplumbağalar, bu çiftlikte özel olarak, yetiştiriliyor. Çiftliğin sahibi Doktor Mody, kaplumbağalarına çocuğu gibi bakıyor. Ağzını fırçalıyor, tırnaklarını törpülüyor... Çevredeki çocuklardan kaplumbağası olmayan yok gibi bir şey . Onlar da sevgili hayvanlarına gözleri gibi bakıyorlar.

ALİ BABA'NIN KIRK KÜPÜ

ODUNCUNUN OĞLU

Yazan SEZAI SOLELLI

18

Karagöz'ün oğluyla Hacıvat'ın oğlu Ali Baba'nın mağarasındaki on yedi küpte de bir şey bulamamışlardı. Belki altınlar on sekizinci küptedir diye birbirlerine yardım edip bu küpe tırmandılar. Kapağını açıp içine bakınca başları döndü. Küpün karanlık dibine doğru, döne döne yuvarlanmaya başladılar.

Etraflarını saran karanlık açılınca kendilerini bir dere kenarında buldular Burası çok güzel bir yerdi. Derenin iki tarafı zümrüt gibi yeşil, çayırlıktı. Uzakta bir orman görünüyordu. Beri tarafta mor dağlar göğe doğru uzanıyordu.

Ilık bir bahar rüzgârı esiyordu. Dündar terliyen alnını mendiliyle kuruladıktan sonra dereye eğilerek buz gibi sudan kana kana içti. Biraz dinlenip kalktılar. Ormana doğru yürüdüler.

Az gittiler, uz gittiler, dere, tepe düz gittiler Karşılarına ihtiyar bir oduncu çıktı. Adamcağız her halde epey zamandan beri çalışıyor olmalıydı. Gömleği sırsıklam kesilmişti. İkide bir baltasına dayanıp dinleniyordu. Biraz ilerde küçük bir çocuk daha vardı.

O da elinden geldiği kadar yardım etmeye çalışıyordu. Kesilen odunları istif ederek eşeklerin sırtına yüklüyordu. Yaşar, adamcağızın haline acımıştı. Dündar'ın da kolundan çekti. Oduncuya yardıma koştular. Baltasını istediler

Yaşar, «Baba!» dedi. «Sen biraz dinlen de biraz biz keselim.»

Sıra ile odun kesmeye başladılar Bu iş bizim Dündar'a ilkin pek zor geldi. O böyle şeylerden, hiç hoşlanmazdı. Ama Yaşar'ı kızdırmamak için sesini çıkarmıyordu. Habire baltasını odunlara indirip duruyordu.

Akşama kadar çalışıp birçok odun kestiler. Hepsini de oduncunun iki eşeğine yüklediler. Hatta odunların bir kısmı da arttı.

İhtiyar sevinç içindeydi. «Tanrı sizden razı olsun oğullarım!» diye dua üstüne dua ediyordu.

İhtiyar oduncu o gece bizimkileri evine götürdü. Beraber yiyip içtiler. İki odalı küçük kulübenin bir köşesinde Yaşar'la Dündar'a eski fakat temiz şilteler serdiler. O günden sonra Karagöz'ün oğlu ile Hacıvat'ın oğlu, ihtiyar oduncu Abdullah'ın yanında kaldılar

Abdullah'ın on yaşlarındaki oğlunun adı Hasan'dı. Hasan tuhaf bir çocuktu. Halinden hiç memnun görünmüyordu. Her fırsatta, «Ben bu yemeği yemem! Ben bunu giymem! Ben bunu istemem!..» diye sızlanıp duruyordu.

Zavallı oduncu elinden geldiği kadar oğlunu sevindirmek için çırpınıp duruyordu. Fakat adamcağız daha fazla bir şey yapabilecek halde değildi. Za-

Oduncunun oğlunun gözü hep yükseklerdeydi, ama en sonunda borca mal almanın kötülüğünü o da anladı...

ten kazancı azdı. Bin güçlükle geçiniyordu.

Hasan hep babasına yakındaki bir köyde oturan başka bir oduncunun lâfını açar, onu methederdi.

— «Husrev Baba evine yığın yığın şeyler alıyor. Geçen gün Yaşar ve Dündar'la beraber kasabaya inmiştik, orada gördük. Oğluna sırmalı bir cepken, işlemeli bir şalvar ve cici bir bayramlık pabuç almış. Hepsini göremedim ama daha bir sürü şeyler vardı!»

Abdullah Dayı içini çekiyor, «Oğlum benim fazla param yok ki!» diyordu. «Nem varsa hepsini sana harcıyorum. Görüyorsun yetmiyor işte. En nihayet şunun şurasında bir oduncuyum. . Bundan fazla kazanamam!..»

— «Husrev Baba da oduncu ama! O nasıl para buluyor?»

— «O borç alıyor oğlum! Her şeyini borçla harçla alıyor. »

— «Sen de borç al baba!»

Abdullah Dayı sesini çıkarmadı. Borç alış veriş etmenin ne fena şey olduğunu oğluna anlatmak kolay değildi. «Birkaç gün bekle!» dedi «Husrev Baba'nın ne hale geldiğini görürsün. İnsan borç yapmaya alıştı mı bir daha sonu gelmez.»

Sahiden, aradan iki, üç ay geçmeden Husrev Baba'nın büyük bir sıkıntıya düştüğünü gördüler. Düşünmeden, hesaplamadan veresiye aldığı malların parasını ödeyememişti. Alacaklıları onu durmadan sıkıştırıyorlardı. «Ya parayı verirsin ya da hapsi boylarsın,» deyip duruyorlardı. Bu hal karşısında aldığı şeyleri yok pahasına satıp borçlarının bir kısmını ödedi. Kalanını da durup dinlenmeden çalışarak ödemeye başladı. Böylece eski hallerinden çok daha fena bir duruma düştüler.

Yaşar, Hasan'ın akıllandığını görmüştü. Çünkü çocukcağız artık hiç ağzını açıp halından şikâyet etmiyordu. Yaşar bir gün, sözü biçimine getirip ona iyi bir öğüt verdikten sonra:

— «Bizim meşhur bir atalar sözümüz vardı!» dedi. «*Veresiye içki içen iki defa sarhoş olur,*» derler. Borç alması hoştur, ama sonradan ödemesi hiç de tatlı değildir. İnsan sonunda işte böyle sıkıntıya düşer.

(Devamı var)

Hiç Düşündünüz mü?

HAYVANLAR DA OYUN OYNAR MI?

Etrafımızda gördüğümüz kedi, köpek gibi evcil hayvanların, bazan birbirleriyle tıpkı çocuklar gibi oyun oynadıklarını farketmişizdir. Acaba, bu gördüklerimiz gerçek midir? Yani hayvanlar oyun oynarlar mı?

Bu sorunun tek cevabı «Evet» tir. Hayvanlar en vahşisinden, en evciline kadar oyun meraklısıdırlar. Örneğin karlı havalarda, tepelerden aşağıya kendilerini bırakan boz ayılar, sırf kaymak için tekrar tekrar tepelere tırmanırlar.

Ya o çirkin su aygırları?.. Havuzlarına bir kâğıt veya

yaprak düşmesin, hemen o parçayla oyuna dalarlar.

Kuşlar bile kendilerine çeşit çeşit oyun ıılân ederler. Bazı kuşlar kendi başlarına, bazıları da sürü halinde oynar. Uçarken takla atıp pikeye geçerler. .

Geyikler tıpkı çocuklar gibi kovalamaç oynarlar. Üstelik içlerinden biri de ebe olur.

Ya Fillere ne dersiniz? O koca cüsseli hayvanların zaman zaman aralarında çamurdan yaptıkları bir topla oynadıklarına bile rastlanmıştır.

Tarzan

MOHAR ÜLKESİ 1

O GÜNLERDE AFRİKA'YA GELEN AVRUPALILARIN BİR KISMI BİRER-İKİŞER KAYBOLUYORLARDI. MAYMUN DOSTLARI, TARZAN'A KAYBOLANLARIN TERKEDİLMİŞ, HARAP BİR KASABAYA GÖTÜRÜLDÜĞÜNÜ SÖYLEDİLER...

Dık kafalı kız, «Görüşünüz bakalım,» derdi.

Ona kızan bir kaç öğretmen sahiden de imtihanlarda sıkıştırır, soru soru üstüne sorar, bir boş tarafını, bir zayıf tarafını ararlardı. Ama kimse ona ilkokulda pekıyıden aşağıya not verememiş, sadece ahlâk notuna el uzatmış, babasına da şikâyet etmişlerdi.

Uyanık bir insan olan babası öğretmenler toplantısında: «Yıldız bir menenjit geçirdi. Bu yüzden biraz geçimsiz ve sinirli oldu. İç yüzü çok iyidir, şikâyetimiz varsa alırım okuldan,» derdi.

Başöğretmen, «Doğan bir, Yıldız iki,» derdi. Bunlar okulun yüzünü ağartan, müfettişlere göğsumüzü gererek anlattığımız çocuklardır.»

Sabrı Öğretmen, «Doğan'ın yeri boş kalsın,» dedi.. «Ben müdür beyle konuşacağım.»

Sınıf defterinin üzerine, yetmiş bir Yıldızın yanına yetmiş iki Doğan adını yazdı. Fakat altıncı sınıfta, Yıldızın yanında Doğan'ın yeri boş kaldı.

(Devamı var)

Bir Onurlu Küçük Adam

HİKÂYE

Hava çok soğuk, akşam yakındı. Karı-koca sokağa girmiş, sağa, sola bakınmış, kapı numaralarını okumuş, dudaklarını bükmüşlerdi. Bu dalıp çıktıkları üçüncü sokaktı. Artık şişman kadının ayakları acımış, kocası da onun kadar yorulmuştu

Yoldan geçen birisine seslendiler; «Burada kiralık bir daire varmış, bir türlü bulamadık.»

Yolcu, «Ben buralı değilim,» dedi

Daha sonra bir sütçu geçti. Ona da sordular.

«Ben ev komisyoncusu değilim,» dedi. «Nereden bileceğim »

Dört beş kişiye daha sordular. Hiç biri bilmiyordu

Kadın «Buralara kadar gelmişken bulsaydık, diyordu. Ama artık bir adım atacak dermanım kalmadı.»

Adamın kolunda bir çanta vardı. Onu bir kapının merdivenlerine koyarak karısına: «Biraz otur,» dedi. «Ben sokağın ismini bir daha okuyayım.»

Gitti, biraz sonra geldi «Yanlışlık yok» dedi. «Sokak tamam Keşke daha iyi anlayıp dinleseydik Dur bakalım, birisi daha geliyor.»

Çocuklu bir kadın yaklaşıyordu

Erkek, «Kusura bakmayın,» dedi. «Burada bir apartman dairesi kiralıkmış. Numaralar birbirini tutmuyor.»

Kadın, «Vallahı ben bilmiyorum,» dedi. «Kapıları çalıp sorsanız!.»

«Birkaç kapıyı çaldık, bilmiyorlar.»

«Öyleyse yanlış gelmişsiniz. Bir kere şu çocuğa sorsanız!»

İşaret ettiği çocuk içerlek bir kapının önünde oturuyor, elındeki değneği yontuyordu.

Kadın ona, «Yavrum,» dedi. «Sen buralı mısın?»

Çocuk, «Buralıyım,» dedi.

«Sen kiralık bir daire olduğunu biliyor musun?»

Çocuk değneğini yontarken, «Biliyorum,» dedi. «İşte şu karşıki apartmanda.»

Kadın içerledi, «A evlâdım,» dedi. «Bir saattir aranıp duruyoruz. Biliyorsun da neye bize söylemedin?»

Çocuk kızardı, öfkelenmıştı. «Siz adam yerine koyup da bana bir kere sordunuz mu?»

K. T.

YÜZMEYE BUGÜN DE Mİ GİTMEDİN, PATRİCİA? YÜZME BİLMESEN BİLE GÜNEŞLENİR, BİRAZ EĞLENİRDİN..
OKUMAYI DAHA ÇOK SEVİYORUM
TERESA GEÇ KALDI. MERAK EDİYORUM YÜZME HAVUZUNA GİDER BAKAR MISIN, PATRİCİA'CIĞIM?
HAYHAY, HALACIĞIM YALNIZ, ONUN CANINI SIKMAKTAN KORKARIM
O NE DEMEK? SENİ GÖRÜNCE ELBETTEKİ SEVİNİR...
YÜZME HAVUZUNA GELDİLER..
İŞTE ABLAMIN ARKADAŞLARI
... DEDİĞİM GİBİ... KENDİSİ GELMEK İSTEMEDİ, ÇÜNKÜ... A.. İŞTE GELMİŞ, KARDEŞİMLE...
BAKIN ARKADAŞLAR, DAYIMIN KIZINI TANITAYIM ŞİZE: PATRİCİA...
HOŞ BULDUK
HOŞ GELDİN..
KIZLAR KONUŞMAYA DALDIKLARI SIRADA, TERESA'NIN KARDEŞİ AYAĞI KAYIP SUYA YUVARLANMIŞTI.
AYY!
EYVAH! LUKE HAVUZA DÜŞTÜ
HEM DE EN DERİN YERDE!
YÜZME BİLMEZ... BOĞULACAK...
KORKMA LUKE! GELİYORUM...
YAMAN KIZMIŞ DOĞRUSU! NASIL DA KURTARDI?
ÇOK DA GÜZEL YÜZÜYOR! AFERİN!

TAŞRALI KIZ

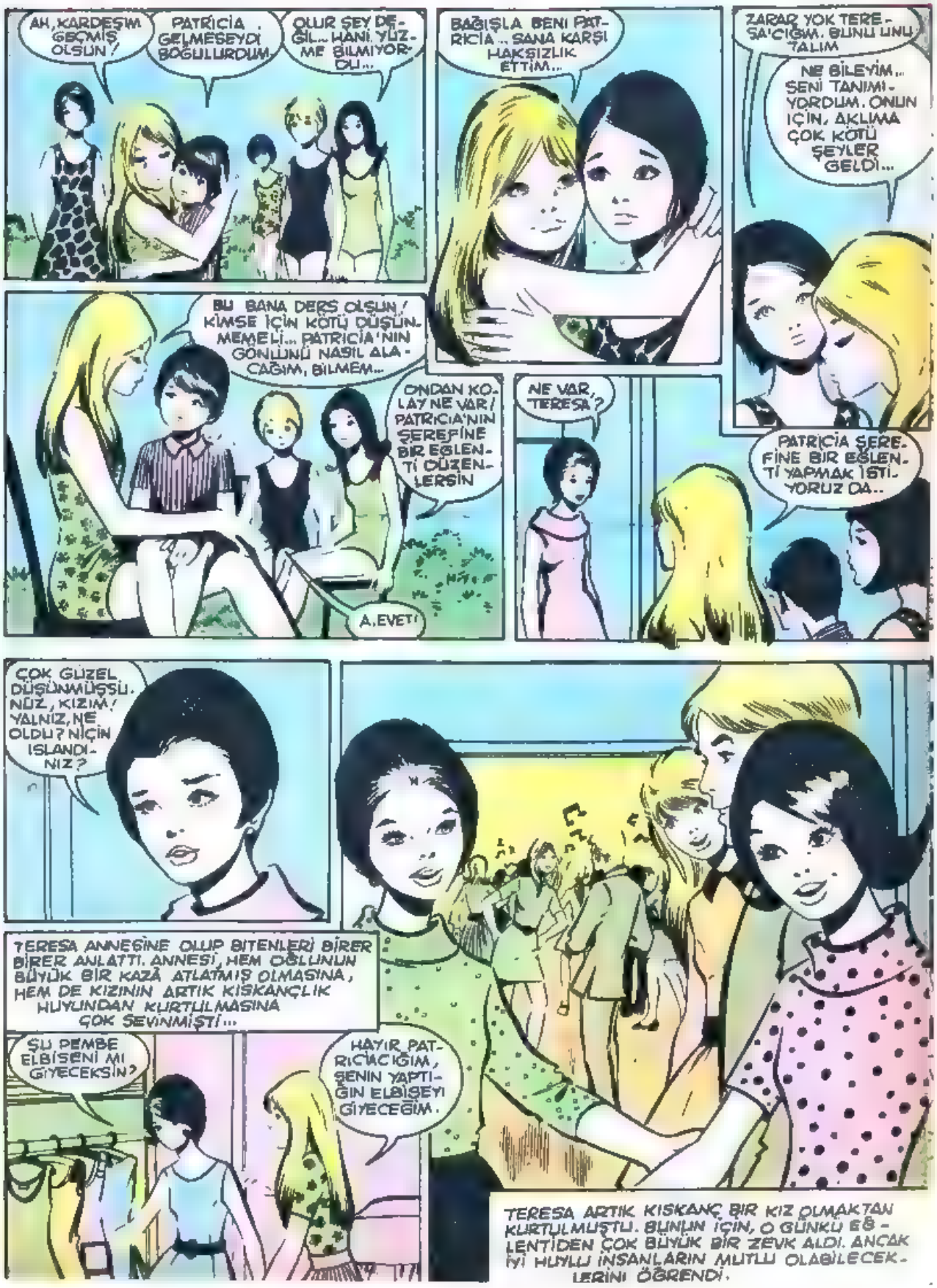
AH, KARDEŞİM GEÇMİŞ OLSUN!
PATRİCİA, GELMESEYDİ BOĞULURDUM.
OLUR ŞEY DEĞİL... HANİ YÜZME BİLMİYORDU...
BAĞIŞLA BENİ PATRİCİA... SANA KARŞI HAKSIZLIK ETTİM...
ZARAR YOK TERESA'CIĞIM. BUNU UNUTALIM
NE BİLEYİM... SENİ TANIMIYORDUM. ONUN İÇİN, AKLIMA ÇOK KÖTÜ ŞEYLER GELDİ...
BU BANA DERS OLSUN! KİMSE İÇİN KÖTÜ DÜŞÜNMEMELİ... PATRİCİA'NIN GÖNLÜNÜ NASIL ALACAĞIM, BİLMEM...
ONDAN KOLAY NE VAR! PATRİCİA'NIN ŞEREFİNE BİR EĞLENTİ DÜZENLERSİN
A, EVET!
NE VAR, TERESA?
PATRİCİA ŞEREFİNE BİR EĞLENTİ YAPMAK İSTİYORUZ DA..
ÇOK GÜZEL DÜŞÜNMÜŞSÜNÜZ, KIZIM! YALNIZ, NE OLDU? NİÇİN ISLANDINIZ?
TERESA ANNESİNE OLUP BİTENLERİ BİRER BİRER ANLATTI. ANNESİ, HEM OĞLUNUN BÜYÜK BİR KAZA ATLATMIŞ OLMASINA, HEM DE KIZININ ARTIK KISKANÇLIK HUYUNDAN KURTULMASINA ÇOK SEVİNMİŞTİ...
ŞU PEMBE ELBİSENİ Mİ GİYECEKSİN?
HAYIR PATRİCİACIĞIM, SENİN YAPTIĞIN ELBİŞEYİ GİYECEĞİM.
TERESA ARTIK KISKANÇ BİR KIZ OLMAKTAN KURTULMUŞTU. BUNUN İÇİN, O GÜNKÜ EĞLENTİDEN ÇOK BÜYÜK BİR ZEVK ALDI. ANCAK İYİ HUYLU İNSANLARIN MUTLU OLABİLECEKLERİNİ ÖĞRENDİ.

Kar Oyunları

Yazan:
Vefa ÇAĞAN

Kışın karlı bir günde,
Kapımızın önünde,
Patenimle kayarken,
Biri durdu önümde.

Beyaz sakalı yerde,
İki büklüm bir dede.
Topaldı, ihtiyardı,
Hastaydı da belki de.

Gözlerken böyle onu,
Düştü yere bastonu.
Yanına koşup hemen,
Uzattım bastonunu.

Küçülmüş gözleriyle,
Bakıp, dedi ki «Söyle,
«Adın ne senin küçük?»
Dedim, «Alpaslan, dede.»

«İsminle var ol yavrum,
«Ben ihtiyar, yorgunum.
«Bastonum da olmasa,
«Hiç bitmeyecek yolum.

«Bana iyilik ettin,
«Düşen bastonu verdin,
«Elbet buna karşılık,
«Bir teşekkür isterdin.

«Ben teşekkür adına,
«Bir şey diyeyim sana.

«Topal dede, diyor hep,
«Kasabalılar bana.

«Büliyor musun neden,
«Böyle topal oldum ben?
«Karda, buzda oynardım,
«Yaşım senin kadarken.

«Kardan adam yapardım,
«Kızağımla kayardım.
«Bütün akranlarımla,
«Hep kar topu oynardım.

«Bir gün üç arkadaştık,
«Şöyle kararlaştırdık:
«Bahçe duvarımızın,
«Üstünde kayacaktık.

«Oldukça uzun ve dar,
«Hem de yüksekçe duvar.
«Düz yerler varken bilmem,
«Orda kayacak ne var?

«Fena düştüm kayarken,
«Avaz avaz ağlarken,
«Koşup geldi ev halkı,
«Sonra bayılmışım ben.

«Kendime geldiğimde,
«Bacak yoktu yerinde.
«Bu acıyı taşırım,
«Yıllardır çok derinde.

«Böyle topal düşünce,
«Ne iş tuttum gönlümce,
«Ne de mutlu gün gördüm,
«Süründüm hep ömrümce.»

İhtiyar konuşurken,
Yaş aktı gözlerinden.
Sonra gülümseyerek,
Dedi, «Ders olsun benden.

«Oynarken tetik ol ha!
«Düşersin mutsuzluğa.
«Bu güzelim günleri,
«Bulamazsın bir daha.

«Uyma yaramazlara,
«İyi arkadaş ara.
«Dikkatsizlik hiç gelmez,
«Kışın buza ve kara!»

Dede uzaklaşırken,
Çok duygulanmıştım ben.
Sözleri daha etken,
Oldu anneminkinden.

Çünkü bu canlı örnek,
Kendini göstererek,
Anlattı bir gerçeği,
Göz yaşları dökerek...

İSVİÇRELİ ROBINSON

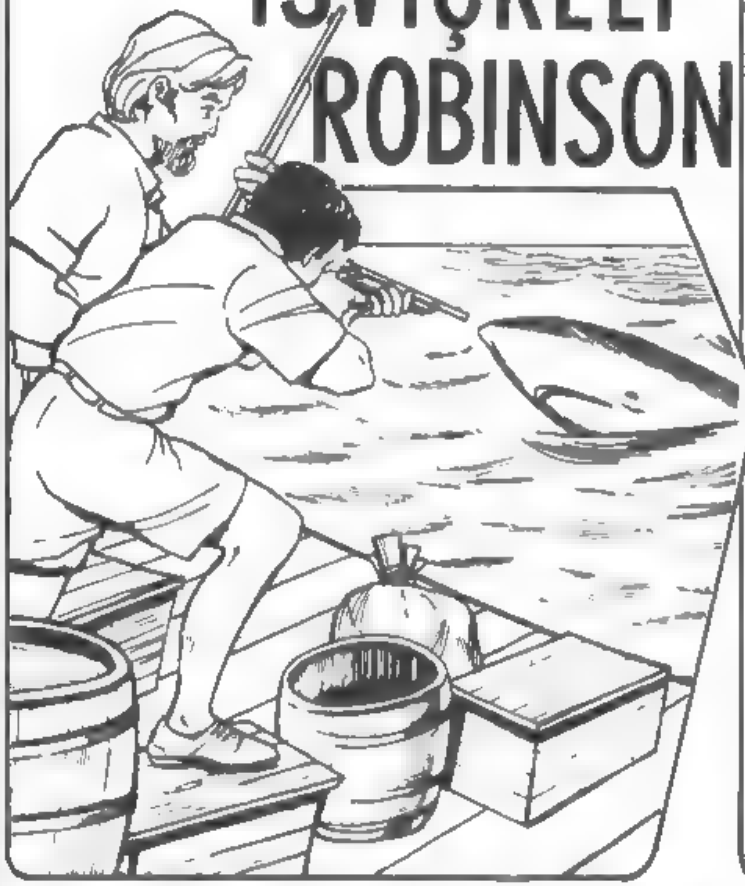

Birden Fritz bir çığlık kopardı:

— «Her şey bitti, her şey bitti!»

Hızla bize doğru gelmekte olan bir büyük balık gördüm.

— «Köpekbalığı!» deye bağırdım. «Çabuk bana bir tüfek ver, kendin de tüfeğini al. Dur!.. Yakınımıza gelene kadar bekle, öyle ateş et. Başından vurmaya çalış... Haydi!»

Fritz'in tüfeğinden çıkan kurşunlar köpekbalığının başını parçalamıştı. Az sonra hayvan sularda kayboldu.

— «Belki gene gelir, tüfeğini hazırla!» dedim.

(Kitapta bunun gibi daha nice meraklı, heyecanlı sahneler var!)

Bu güzel kitap da

ARMAĞAN

ÇOCUK KLASİKLERİ

dizisinde çıktı

KORKUSUZ KAPTANLAR	KUÇÜK KADINLAR
GULLIVER'İN GEZİLERİ	GOKTEN İNEN MELEK
KAÇIRILAN ÇOCUK	KARA ELMAS
BİR ÇOCUĞUN HİKÂYESİ (II. b)	İYİ HANIMLAR
ROBINSON CRUSOE (II baskı)	SEKSEN GUNDE DÜNYA GEZİSİ
POLLYANNA (II baskı)	SOPHIE'NİN BAŞINA GELENLER
ESRARENGİZ ADA	KUÇUK ERKEKLER
BİR EŞEĞİN HATIRALARI	ALICE TUHAFLIKLAR ÜLKESİNDE
DEFİNE ADASI	JO'NUN ÇOCUKLARI
HEIDI	BAMBİ
KAPTAN GRANT'IN ÇOCUKLARI	MERCAN ADASI
DUNYA'DAN AY'A	KOYUN İKİZLERİ
TOM SAWYER	MUTLU PRENS
KİMSESİZ ÇOCUK	KİMSESİZ KIZ
TOM AMCA'NIN KULÜBESİ	İSVİÇRELİ ROBINSON

ARMAĞAN

OKUMUŞ OLMAKLA ÖVÜNECEĞİNİZ KİTAPLAR

NEŞRİYAT ANONİM ŞİRKETİ
GENEL DAĞITIM . BATEŞ

Küçük Kovboy KİT KAT

SULH ŞEHRİNDE SAVAŞ

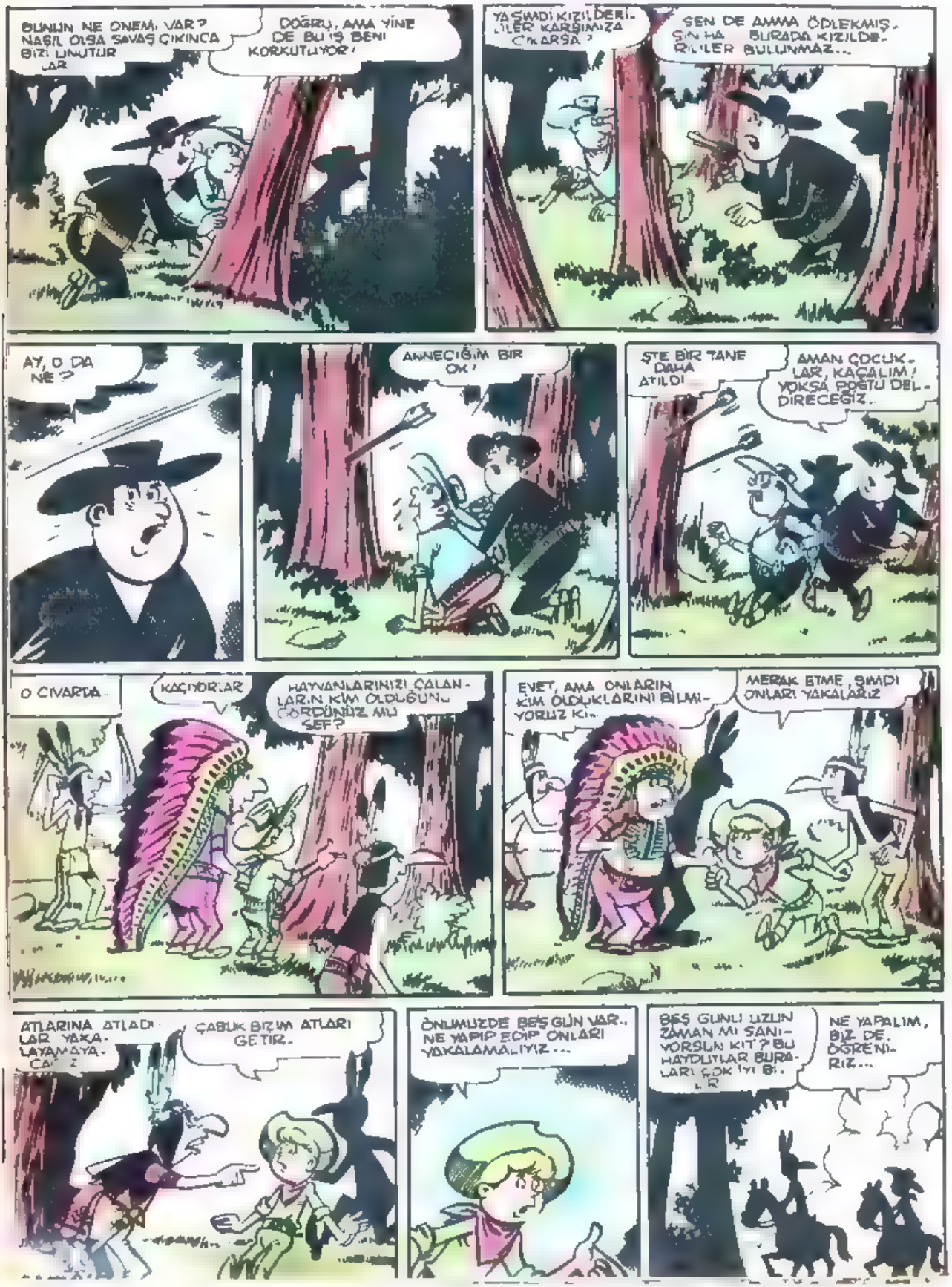

ÇIKAN KISMIN ÖZETİ: Sulh kasabasına dinlenmeye giden Kit Kat'la yamağı Kargaburun, Kara Kulaklar'ın savaşmak için kasabaya gelmesiyle tatillerini yarıda bırakırlar. Kara Kulaklar'ın arazisinde hırsızlık yapanların Alık Jo'ya arkadaşları olduğunu tahmin etmektedirler.

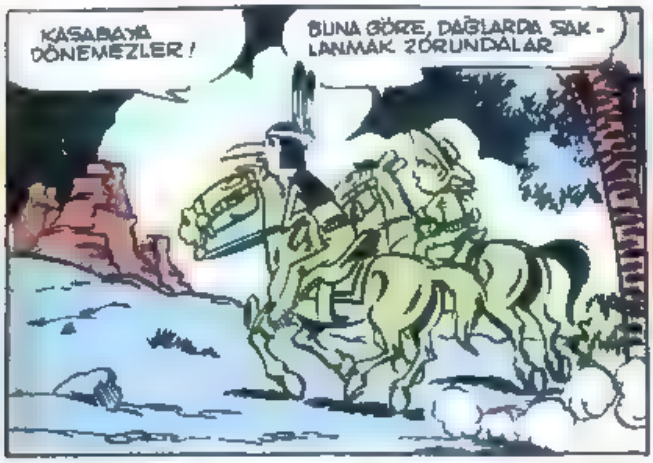

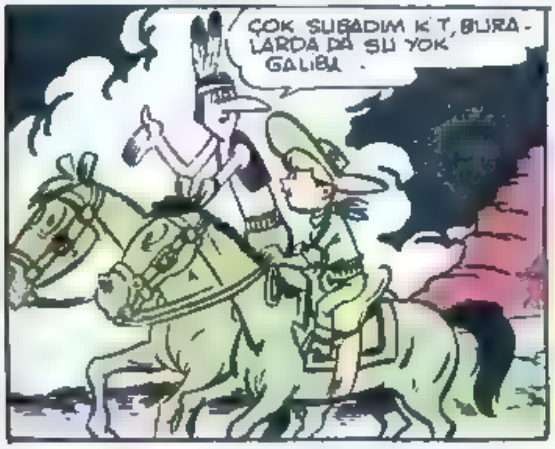

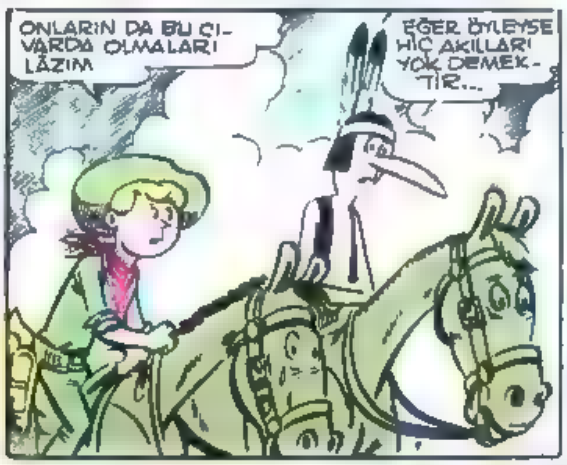

Kardeşlerin KÖŞESİ

DİKKAT! Bu sayfalarda çıkmasını istediğiniz yazı, şiir, mektup ve adreslerinizi aşağıdaki adrese postalayınız
DOĞAN KARDEŞ «Kardeşlerin Köşesi» P.K. 1146 - İSTANBUL.

KELEBEK

Nazlı güzel kelebek
Kanatların al benek,
Konarsın çiçek, çiçek
Uçuşunda var bir ahenk.

Yazın çıkar oynarsın
Kışın saklanır kaçarsın,
Nedendir ben bilmem
Sonbaharda solarsın...

MELİH YÜRÜK Beykoz - İSTANBUL

KUMBARAM

Benim bir kumbaram var
İçi dolu parayla.
Şıngır şıngır şıngırdar
Şıngır şıngır şıngır.
Benim kumbaram çok güzel,
Hep böyle şıngırdar
Şıngır şıngır şıngır
Babam verir harçlığı
Hemen atarım kumbarama
Şıngır şıngır şıngır.

ADNAN AYDINLAR
Cumhuriyet İlkokulu öğrencisi
Sınıf: 4/B No: 220 AYDIN

KIŞ GELDİ

Kış geldi artık.
Kar, soğuk, yağmur
geldi.
Artık yazınki gibi,
Oynayamayacağız.
Denize girip,
Güneşlenemeyeceğiz.
Kış geldi artık,
Şimdi kış oyunlarının
Kitap okumanın,
konuşmanın,
Soba başında ısınmanın
Zamanı geldi.
Kış geldi artık.

ERDEM ALPINAR
Hasan Âli Yücel İlkokulu
ETİLER

B. NESRİN KAYALAR
Evliya Çelebi Okulu öğrencisi

AYRI KALSAM

Ayrı kalsam okulumdan,
Özlem sarar ruhumu.
Birden mahzun olurum,
Ayrı kalsam okulumdan.
Ayrı kalsam
öğretmenimden,
Çok sevdiğim
arkadaşlarımdan
Özlem sarar ruhumu,
Ayrı kalsam okulumdan.

KÖYÜMÜZDEN

Geceleyin kırık camlı
penceremizden,
Ayın ışınları göz kırpar
bize.
Yakından geçen küçük
deremizden,
Cılız sırıltılar gelir
kulağımıza.
İnletir vahşi kurt
ulumaları gecede,
Derin vadilerin saf
sessizliğini.
Yakın köyden gelen
horoz sesleri,
Karışır sessizliğin soğuk
kuytularına.
Gariptir, köyümüz
yolsuz, sokaksız...
Köylülerimiz, gece
gündüz bilmezler.
Çalışırlar bir ömür
yediden yetmişe.
Onlar için gün, erken
doğar, erken batar.

CELİL PISTIL
Merkez Yavuz Selim Ortaokulu
Sınıf: III/A No: 342 ANTALYA

FİGEN BAŞSARAÇ
Mehmet Karamancı İlkokulu İSTANBUL

KIŞ BABA

Yine geldi kış baba
Her taraf örtüldü karla.
Ağaçlar hep ağladı,
Kuşlar sıcak ülkelere
kaçtı

Şimdi orman uğuldar,
Küçük kuşlar yem arar.
Çocuklar kar topu
yapar,
Ne güzeldir kış baba.

KİTAP

İzciyim ben,
Dağları aşarım,
Hep dolaşırım,
Yanımda kitap.

Yoruldum oturdum
çeşme başına,
Aldım elime kitabı,
Başladım okumaya,
Hemen yorgunluğum
gitti.

Kitabı çok severim,
Onu incitmemeyi
isterim.
Onu temiz tutar,
Oradan oraya atmam.

Benim kütüphanem var
İçi pırıl pırıl kitap dolu;
Her gün boş vaktimi
boşa harcamam,
Kitap okurum.

Bilgi dolu kafamda,
Bunları hep kitaptan
öğrendim,
Kitap en iyi arkadaşım,
Kitabı çok severim.

SELİM ERENTÜRK
Bahçelievler Ortaokulu
ANKARA

DOĞAN KARDEŞ

Okuyorum binbir zevkle
Anlayamıyorum bu
nedendir,
Alıştım Doğan Kardeş'e...

Açıyorum bu güzel dergiyi,
Çarpıyor gözüme resimli
romanlar,
Alıştım Doğan Kardeş'e...

CEMİL YILMAZ - KARABÜK

İLK KAR

Sabah kalktım sevinçle,
Bir de baktım ki yere,
Her tarafı kar kaplamış
Kardeşim sokağa
fırlamış.

Ben de çıktım dışarıya,
Başladım oynamaya.
Karın kalınlığı bir adım
Eyvah okula geç
kaldım.

MUSTAFA ÇAĞIL
Atatürk İlkokulu öğrencisi
ILGIN - KONYA

KUZUM

Benim küçük bir kuzum
var
Durmadan gezer oynar;
Yumuşak beyaz tüyleri
Okşar sanki ellerimi.

Hele siyah gözleri,
Mini mini elleri,
Benim kuzum yaramaz
Hiç yerinde duramaz.

ESENGÜL ÇİLTAŞ
Akyaka Ortaokulu öğrencisi
KARS

MEKTUPLAŞMAK İSTEYENLER

YAŞAR TUNCEL: 19 Mayıs İlkokulu 5 B öğrencisi - KONYA
11 yaşında bir kızım. Yaşıtım arkadaşlarla her konuda mektuplaşabilirim.

ZAFER BİLGİÇ: Karaoğlan Mahallesi Balıkavdan Sokak No: 67 - BALIKESİR
11 yaşındayım. Pul ve kartpostal biriktiriyorum. Dileyen arkadaşlarla pul değişerek mektuplaşmak istiyorum.

HAYATİ SOYALP: Pilevne Mahallesi 6, Muhtarlık No 144 - ANKARA
15 yaşındayım. Resim yapmayı çok seviyorum. Resim yapmaktan hoşlanan kız ve erkek arkadaşlarla mektuplaşacağım.

TUNCER ÖNCÜ: 6 Ed. No: 2325 Pertevniyal Lisesi Aksaray - İSTANBUL
17 yaşındayım. Futbol, müzik ve tiyatrodan hoşlanırım. Yaşıtlarımla her konuda mektuplaşabilirim.

NAMIK AKARCA: Ortaklar Cad. Ortaklar Ap. 25, Mecidiyeköy - İSTANBUL.
12 yaşındayım. Basketbol, futbol gibi sporlara meraklıyım. Mektuplarınızı bekliyorum.

YAŞAR ZEKİ: İstasyon Caddesi No. 43, Hereke - İZMİT.
10 yaşındayım. Resim yapmaktan hoşlanıyorum. Kardeşlerimin mektuplarını bekliyorum.

NURİ GEBEŞ: Orta mahalle, İstiklâl Caddesi No. 31 Kızılhisar - DENİZLİ.
15 yaşındayım, yaşıtlarımla mektuplaşmak istiyorum.

İKBAL DÜZ ve ÇİĞDEM ÖZYALTIRIK: 1288 Sokak No: 55, İZMİR.
15 yaşlarında iki arkadaşız. Yaşıtlarımızla her konuda mektuplaşabiliriz.

MEHMET ÖZEREN: Kurtuluş Mah. Karakol Sok. No. 17, Sındırgı - BALIKESİR.
17 yaşındayım. Yaşıtlarımla her konuda mektuplaşacağım.

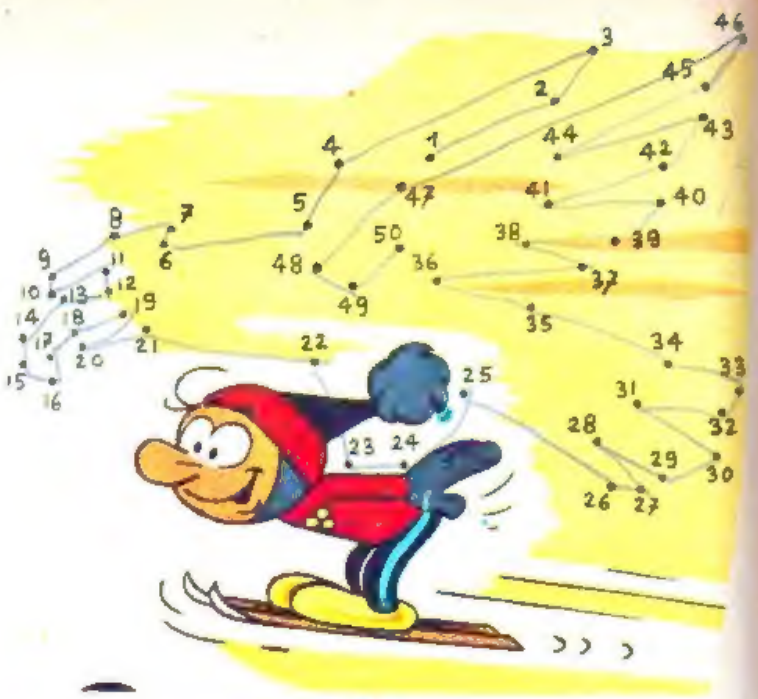

Küçük kayakçı, düşmeden kayacağı için hayatından çok memnun. Niçin mi düşmeyecek? Bu sorunun cevabını biz söylemeyelim de siz bulun... Numaraları 1'den 50'ye kadar birleştirin, bakalım ne çıkacak...

Bu dört kayakçı da tramplene çıkmak istiyor. Ama bunlardan sadece biri tramplene giden doğru yolda... Acaba hangisi, bulabilir misiniz?

İlk bakışta 2 şekil aynı gibi görünüyorsa da sakın yanılmayın. Alttaki resimde tam 8 hata var. Bunların neler olduğunu söyleyebilir misiniz?

Cevaplar 31. sayfada

bugün az az biriktirin yarın çok çok paranız olsun

KUMBARANIZDA BİRİKEN PARALAR
SİZLERE GÜVEN DOLU YARINLAR SAĞLAR

YAPI ve KREDİ BANKASI

Daima en iyi hizmet

Y 678

ZIT NURİ

BİRAZ DAHA ÇAY ALIR MISIN SEDA?
ALIRIM FATOŞ, SAĞOL!

ZIRRRRDOO
KAPI ÇALINIYOR... BU SAATTE KİM ACABA?

GEÇİYORDUK, ŞÖYLE UĞRAYIP, BİR MERHABA DİYELİM DEDİK. NASILSINIZ; İYİ MİSİNİZ FATOŞ HANIM?
ARKADAŞLARLA ÇAY İÇİYORDUK... BUYURMAZ MISINIZ?

NE HOŞ! HEPSİ BİRBİRİNDEN GÜZEL KIZLAR!
TANIŞTIRAYIM, ARKADAŞIM NURİ VE AHMET... KIZ ARKADAŞLARIM
SELÂM!
SELÂM!

HAVALAR DA NE KADAR GÜZEL GİDİYOR, DEĞİL Mİ EFENDİM? ÂDETA YAZ...
YA, ÖYLE, BEYFENDİ

AMAN NE KADAR GÜZEL! SİZ Mİ ÖRDÜNÜZ YOKSA?

VALLAHİ BİZ BU KADAR GÜZEL ÖREMEZDİK. BRAVO!
BİR ERKEK İÇİN NE BÜYÜK BAŞARI..
EVLENECEĞİNİZ KIZA NE MUTLU!

ÜÇ DÜZ... İKİ HAROŞO... ÜÇ DÜZ... İKİ HAROŞO... ŞİMDİ TOPLA VE BAĞLA... GALİBA BENİMKİ DE FENA OLMUYOR!